

מסורת הש"ס

(א) לפעל ת"י (ב) גיטין נבז'
(ג) ע"ז נט' (ד) (כס"א):
משומד, וכן לשלם, (ה) וכן
הירידה נחשבה כמחשבות
ועל איהם כהר"א אצל
ענין ערך אכן ג' גרים
אכן שכל מלשון
הסם נבאנוס וכן גרים
היר"ף ההגרים וע"י כסף
מחש' (ז) ויחזק (ח)
(ט) כס"א: משומד, וכן לשלם,
(י) כס"א: גיר, (יא) ודברים
(יב) ח' (יג) ח' (יד) ח'
(טו) ח' (טז) ח' (יז) ח'
(יח) ח' (יט) ח' (כ) ח'
(כא) ח' (כב) ח' (כג) ח'
(כד) ח' (כה) ח' (כו) ח'
(כז) ח' (כח) ח' (כט) ח'
(ל) כס"א: משומד, וכן לשלם,

גליון הש"ס

תום' ד"ה ובשוק פו'
ומהו בירושלם. פ"ט
דכלאים הלכה א:

מוסף דש"י

ב' אחוץ בסיני. (ש)
 נחלם זה קמו (שעל)
 ה. המטמט טרומי
 של חנו טנו טרומי
 (שעל) ודמטמט.
 תרומה בחולן של חנו
 ומטמט ומטמט מרס
 ותרן למחרת לכנס חול
 (שעל) מתרן אחר.
 כחלה (שעל) (ש)
 לתוך ימים. דלא לימרו
 לרס ש לי הוא שחט
 (שעל) ודלא לימרו
 כלים. דלא לימרו הוול
 ומקל את רסס. למחרן
 לעטרם טרכים הוא לרן
 (שעל).

דעןף מלוק הא: ואי אין
עוף אפי' בהמה נמי דהא
יחייב משום עובד עבודה
פלחא: דיון דקניא ליה

ס מתכפרים צה:

דְּרִידֵי דְמוּא. הֵלֶכֶךְ לֹא מִזֵּי לַמִּיחָה
שׁוּם זֶכֶד דְּלֹאֵי עוֹלָה מִכְפֶּרֶת אַעֲשִׂי
וּמִחָתָה וְאַחַס עַל חַטָּאִים וְשִׁלְמִים
וְזָכָר קִדְשִׁים קִלְיִם דְּרִידֵי מִינֵהּ לֹאֵבִי
נִקְטָ עוֹף וּבְחַיִּי קִנָּה פְּגוּם דְּמִיחָיִי
בְּשִׁמְיֻת חוֹן בְּהָאֵל פּוֹרְחָה דְּמִיחָסָר
יֵה: אַחֵד לְשׁוֹם אַחֵד מַלְכֵּי אֱלֹהִי
אֲפִילוּ בְּהִמָּה דְּלֹאֵי דִידֵיהּ אֱלֹא דְלִדְךָ
שְׁמִתָּ לְשׁוֹם דְּכֵר: כִּסְר: וְהַדְמָעָה
טַרְבוּתָה לְשׁוֹם חֲבִירֹ: וְהַדְמָעָה
תְּרוּמָה בְּחֻלִּין שֶׁל חֲבִירֹ דְּמוּזֵל לְהוּ
דְּמִיבְעִי יֵה לְזִבְזִינְהוּ לְהִכְנִים בְּדִמִּי
תְּרוּמָה דְּהִימֹי בּוֹל דְּלֹא חוּז אֱלֹא
לְהִנְסִי: וְהַדְמָעָה יִיג: שֶׁל חֲבִירֹ
לְעִבְדוּת כּוּכְבִּים: בְּשׁוּגֵג: שֶׁלֹּא יִדַּע
שֶׁהִיא תְּרוּמָה וְלֹא יִדַּע שְׁהוּא נֶאֱסָר
נִיטְרוֹן זֶה אִלּוּ כְּסִבּוֹר יִיג שְׁלֹה הוּא:
פְּטוֹר: מְגַלְשֵׁל. וְהַדְמָעָה דְּמִיבְעִי
חִיב כְּדִקְיִמָּה לֵן (בְּיָקָר דָּף טו.) אֲרִם
מוֹעֵד לְעוֹלָם בֵּין עַד וּבֵין יִמֵּן יִיג
שׁוּגֵג וּבֵין מוֹדֵד הִכָּה הִיחָק שֶׁאִינוּ יִיכָר
הוּא וְלֹא שְׁמִיֵּה הִיחָק וּבְמוֹדֵד חִיב
לְשֵׁלֵם דְּקִפְסוּהָ רִנְגֵן וּמִשׁוֹם דָּקָס יֵה
דְּכִרְבָּה מִינֵיהּ לֹא מִיפְטָר עוֹרֵגֵג דְּחִיב
מִינֵיהּ מִשׁוֹם עֲבֻדָּה כּוּכְבִּים וְאֲפִילוּ
לֹא הִתְרֹב בּוֹ דְּלֹא מִיקְטִיל קִימָּה לֵן
(כְּמוֹתֵם דָּף לֵד:) חִיבִי מִימּוֹת שׁוּגֵגִין
פְּטוֹרִין מְגַלְשֵׁל הִכָּה חִיב אֲחִי אַחֵר
יֵה כְּדֹאקִימָנָה טַעמָה בְּמַסַּכַּת גִּטִּין
(דָּף נב:) מִשְׁעָה דְּלֹאֲבָה עִימָה לְאֹסְרוֹר
מִיחִיב לְשִׁלְמֵהּ וּמִמִּחִיב בְּנִפְשׁוֹ לֵב הוּ
עַד שְׁעַת נִיטְרוֹן: שְׁיִסְכָּר: שֶׁשֶּׁכָּר יִדּוּ
לְחֻבֵי לְעִבְדוּת כּוּכְבִּים: שֶׁלֹּא בְּפִנִּי
עֲבֻדָּה כּוּכְבִּים: רְבוּחָה אֲשִׁמְעוּיִן:
אֲסִרֹ: אֵלֶּף בְּהִנָּה דְּלֹאֵר דְּלֹאֵר דְּכֵר
שֶׁאִינוּ שְׁלֹ: וְעוֹד שְׁלֹחֵם לְמֹדֵד לוֹ. אֲפִילוּ

וְנֹא דְלִין אֲדָם אוֹסֵר דְּבִר
וּרְבִי נַחֲמָן וּרְבִי עֲמֵרָם
כִּתְּמִי דִּהָא ר' יְהוֹדָה בֶּן
שִׁמְעוֹן דִּלְגִּין אֲמֵרִין שְׂמִיר
הָ"מ עוֹבֵד כּוֹכְבִּים אֵלֵל
לְעוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים: **גִּישְׁרָאֵל**
שׁוֹמֵפוֹת גְּבוּהָ דְלִאֲזִקְמוּהָ
הֵי עֲבוֹד כּוֹכְבִּים אוֹסֵר
אִפְרוֹ בִּזְרִי שְׁלָא
הִ' מֵהֲרַחֵק וְקוֹדֵם לְבֵן לֹא
קִבְּלָה מֵהֲרַחֵק שׁוֹמְרֵין
יֵה שִׁמְעָה חַיִּיב מִימָה וְהוּא
וְהֵי אֲמֵרִין כְּסִנְהֶדְרִין וְדָף
מִתְּנִי לְמוֹךְ יְמִים דִּלְגִּין
לִיִּם שְׁלָא יֵאמְרוּ מִקְּבֵל דֵּן
גִּיּוּמָא כְּמוֹ עֲשׂוּיָת
אֲחֵרִיתָא לִימָן הֵעֱבִיל וְהוּא
וְהֵדֵם שׁוֹמֵר לְמוֹךְ הֵיִס
שׁוֹמֵר לְמוֹךְ יְמִים: **אֵלֵל**
וְדִין הָא אֲמַרְתָּ אִין שׁוֹמְרֵין
לְעוֹבְדֵי כּוֹכְבִּים: **תְּחֵה**

ויסברו אלה עבודת כוכבים: לא כל הימנן
 שאינו שלו: לאונסי. על כרחי שחשבו
 ורב יצחק אמרי לך. הא דרב הונא מוסר
 בבא פליגי אבל מילתא דידן לא מוקיין
 אפילו לתקן דלפניו לדידיה דדאס אר
 ישראל לנעורי לחבריה עבדי ואין דעיה
 מומר. וה"ה דמאי לאוקמא בדאית ל
 אינהו לעיל השתא מיהא כיון דחשתיין
 מוקמיין לה בגוהי ואליבא דתנא קא
 ישחט לעבודת כוכבים ושחט לאחר ש
 היה בחזקת מומר: מאי. מי אכר או
 הוי יודע שאתה מוחבר על כך והמורה
 אומר יודע אי וע"מ כן אי עושה שאמ
 (ה). מות וימאס עד שימיר עזמו למית
 ילמרו לגשר דימא קא שחט: ולא לומר
 לעבודת כוכבים הוא: לומר עושה
 לגפנים דמ"ק (דף ג.) לשון מורי. ליט
 היא: ובספניה. יכול לשחוט על גב
 שלא ללכת אח הספניה ולא מיתו
 עושה גומא. משמע שחט לחובה ובגמר
 לגומא. וטעמא דגומא משום שהוא חוסר

השוחט פרק שני חולין

בִּיּוֹן דקניא ליה אַבֿפּרָה כּדִּידָה דמִיָּא. והא דפּרִיץ צפּרָק צפּרָק צפּרָק
דזחִים (דף קד.) מוקֵא ונעבֿד אינו שֵׁנו הוּא וְאִין אִדָּם
דבֿר שאִינו שֵׁנו ומוקִין לֵה בְּקִדָּשִׁים קִלִּים הֵינּו כִּרְב הוּא
לְעֵיל לְהֵינ אִמּוּרָאֵי דהבֵּא מִתּוּקֵמָא אִף בְּחֵטָאֵת כּדִּידֵיהִי דמִיָּא:

י"ן בסב"ן ושוחטין

דס אומר דבר שאינו
העוף אפי' חמאת
ליה לכפרה כדרייה
בסבין ושושטין אחד
אחד לשום דבר כשר
בבמאי עסקין *דאית
המטמא והמדמע
מוזר חייב הכא נמי
נגזר כתנאי *וירעור
ישראל שלא בפני
י' יהודה בן בתירא
יריין אותו מפני שני
סבין יין אלא בפני
יכול לומר לו לא כל
עונסי ורב נחמן ורב
אפי' למ"ד אדם אומר
כותי אבל ישראל
ש"ב *אוחזין בסבין
חד מכל אלו ואחד
נו פסולה הכא במאי
ת"ש המטמא והמדמע
מוזר חייב הכא נמי
רב אחא בריה דרבא
ל עליו התראה מאי

דף ק"ג: מנשך ממנו פריך וא"ת ומאי
 קא משני דלית ליה שותפות בגוה הא
 אמר הכס למד' דמנשך ממנו לא בני
 למימר מערב משום דהיינו מדמנע ואלא
 דלאוקמי דלית ליה שותפות בגוה ואלא
 נאסר חלק בנידיו אלמא שטעמא דמנשך
 בשל וא"כ הא אכתי היינו מדמנע וי"ל
 דמכל מקום קמ"ל דלף עב גס דהייב
 דדרנא מיינא כדלאוקמי הכס וא"ל לא
 מנא מדמנע הוה אמינא דנדרבן מוטע' לא
 כמייב' שחאסר יי' לאונס' מימא דמשמע הכא דר' יהודה בן
 צמירא שרי ללבו עובד כוכבים שירא משטמ' דלון ארס
 אוקר דבר ששני ללבו ובמס' ע"פ ר' י' שמעאל (דף קט'
 וט') ושם ד"ה אמר) שמע דלף שרי ללבו
 עובד כוכבים דנפסי' דמניא מיימי' דלף אלא
 דקאמרי' הכס האי עובד כוכבים לתמריא דישאל
 אע"ג דאסור בגמרא למשקל דמי מההוא עובד
 כוכבים דנפסי' שרי דמקל' קוליה וי"ל
 דהיי מימי' הכס כיון דר' יהודה בן צמירא
 שרי ללבו עובד כוכבים שירא לרבנן
 נמי דקלגי' עליה שרי ללבו עובד כוכבים
 דנפסי' דמניא מיימי' דלף אלא דהוא
 ד"ה דהוה מני' לאוקומי דלית ליה שותפות
 בגוה כדלאוקסי' לעיל וקשה דל"כ אמאי מור
 והקשה קושיות שבכר מיר' אלמא נראה
 דלף על ג' דלית ליה שותפות בגוה אכתי
 איכא למימר לנצוריה קומיטין: **הכא** נמי בישרא' (פ"ב)
 להק' אמוראי הוה מני' למימר כהקדוקין
 (גיטין דף ק"ד) מנשך היינו שנגע ב:

אין שוואצן "דרך הנושא. אומר רבינו תם דהיינו גומא נקיה דנראה כמקבל דם לעבודת כוכבים וקשה דאם כן כלל עושה לו מקום חוץ לגומא ב' איכא תקנה לנקר חצרו ולפיכך טוב לחזר מלשחוט אפילו לחור גומא שאינה נקיה:

ובשוק "א יצאה כן אע"ג דאמר רב (שם דף מד:) כל מקום שאסרו בהמים מפני מראית העין אפילו בחצרי חדרים אוחזו עושה כן בליעאל היה שם חשד כמו בשוק אבל כאן הוראה משנה פליג אדרב מההיא ונראה שאין הש"ס שלנו סוברים כן מדלא יצק במה אשה (שם דף מד:) וכל הניזו דפריך לרב צפ"ק דמסכת ברגלו ומשני לה' קאמר בירושלמי דפליגי אדרב והא דאמר בפרק בליעאל אבא תנא ואיתי חושש דההוא נמי מודה רב דלא שייך שם למעטו לכחילה בשבת:

ורצי

עין משפט
נר מצוה

קמא א מ"י פ"ב מהל'
שמיטה ה"ל כח
סמך עשין סג טושי"ע י"ד
ס"ו ה טע"ף ג:
קמב ב מ"י פ"ו מהל'
חובל ומזיק הלס
ג ג סמך עשין ע טושי"ע
ח"ת פ"י שס טע"ף א:
קמג ג מ"י שס ה"ו
טושי"ע שס טע"ף
ג:

קמור ד מ"י פ"ג מהל'
מאכלות אסורות
סמג לארין קמה טוש"ע
י"ד סי קלב סעיף א:
קמור ה (מ"י פ"ג מהל'
שחיטה) (מ"י פ"ו
מהל' חובל ומזיק ה"ו ו)
סמג עשין סג טוש"ע י"ד
סי ד סעיף ד וסי קמה
סעיף ח:
קמור ו מ"י פ"ג מהל'

שחטת ה' ה' א
ו"ה מה' ע"ו ה' א
ו"ה מה' חול ה' א
שם טושי"ד שם
וטושי"ע ח"מ ק"י שפה
קמז ד ח ט מ"י פ"ו
מה' חול ה' א
מז שפ"ז ע"ז שם
קמז י מ"י פ"ב מה'
שחטת ה' ה' א
עזן כט טושי"ע י"ד ק"י
י"א טפ"ז ג
קמז ב מ"י שם ה' א
טושי"ע שם טפ"ז
ד:

קב ל מ"י שס הל' ה ו
סמג שס טוש"פ י"ד
ס"י יב סעיף א:

שימה מקובצת

אפי' ניסכו בפני עבודת כוכבים: **ב**) וקשה דאיכא בלא עושה לו מקום חרץ לגומא לנקר חצירו איכא חקנה ולפיכך:

רבינו גרשום

מהו דמיא בין דקרי
 ליה כר: ואי אמת
 איהו ארס אומר דרש
 שאנו של ארס חטאת
 המה [ומן]. הא לא
 מצי ארס חטאת
 שלו: המה חטאת
 כלומר טימא טהרותיו
 של חבירו דכתיב
 של חבירו עש ערומה
 דהאמר מנחם טהרותיה
 אינה ישראל:
 והמוסר. כלומר שניסן
 ישי לעבודת כוכבים אל
 ישראל לעצור אק מיכן
 ואין אסור: הנהו בן וקבל
 הדראה מהו. כלומר אק
 אמת דמיהו לעצור אק
 מיסותו [הוא הדין אק]
 הנהו בן אל מנחם לעבודת
 כוכבים שאם אחת עשה
 כן חייב מיתה אחת: קשה
 הדראה ואמר אין יודע
 אפסין אין עושה מהו
 יכול לאסור איך

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones